

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ KORBEL, TUHÁČEK & PARTNEŘI, S. R. O.

ADVOKÁTI ■ ATTORNEYS AT LAW ■ RECHTSANWÄLTE

HLAVNÍ SÍDLO A ADRESA PRO DORUČOVÁNÍ: CENTRUM SLUŽEB STARÉ MĚSTO, PŘEVŘÁTILSKÁ 330, CZ-39001 TÁBOR
TEL.: +420 381 254 903-4, GSM: +420 774 254 904, FAX: +420 381 254 905, WWW.AKKT.CZ, POSTA@AKKT.CZ
POBOČKA PRAHA: SNĚMOVNÍ 7, CZ-11800 PRAHA 1, TEL.: + 420 257 211 671, FAX: + 420 257 533 409

Ústavní soud

Joštova 625/8
660 83 Brno

Sp. zn.: (nepředchází)

Stěžovatel: **Zbyněk Horváth**
XXX
XXX

Zastoupen: JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem
Převrátilská 330
390 01 Tábor

Účastník: **Nejvyšší správní soud**
Moravské nám. 611/6
657 40 Brno

Vedlejší účastník: **Magistrát hl. m. Prahy**
Mariánské nám. 2/2
110 01 Praha 1

Ústavní stížnost

**směřující proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne
5. 6. 2008, č. j. 1 As 32/2008-116,**
podaná podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona
č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu (dále jen „ZÚS“)

Trojmo

Plná moc

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 32/2008-116 (dále jen „**napadený rozsudek**“), byla zamítnuta stěžovatelova kasační stížnost směřující proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2007, č. j. 2 Ca 10/2007-91, kterým byla zamítnuta stěžovatelova správní žaloba proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 9. 11. 2005, č. j. MHMP/246434/2005/DOP 04/Ci, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1 ze dne 14. 9. 2005, č. j. R 652/2005, kterým byla stěžovateli uložena pořádková pokuta ve výši 500 Kč za to, že stěžovatel neuposlechl výzvy tohoto správního orgánu a dne 7. 9. 2005 se nedostavil k podání vysvětlení ve věci jednání, v němž správní orgán spatřoval přestupek na úseku dopravy a silničního hospodářství, jehož se měl stěžovatel dopustit tím, že dne 6. 4. 2005 v odpoledních hodinách jako svolavatel řádně oznámeného shromáždění v Praze 1, na Václavském náměstí před sochou Sv. Václava, měl umístit na pozemní komunikaci 2 ks zvukových reproduktorů a tím měl bez povolení příslušného silničního správního úřadu užít pozemní komunikaci k jiným účelům, než pro které je určena.

Nejvyšší správní soud sice *obiter dictum* jednoznačně přisvědčil stěžovateli, že předmětný skutek podezření z přestupku nezakládá a správní orgán tudíž nebyl oprávněn od stěžovatele *a limine* vysvětlení požadovat, dovodil však, že pokud stěžovatel výzvy neuposlechl, je rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty přesto v souladu se zákonem.

Ústavněprávní dimensí věci se Nejvyšší správní soud v napadeném rozsudku nezabýval.

Stěžovatel je přesvědčen, že napadený rozsudek nerespektuje zásadu legality výkonu veřejné moci zakotvenou v ustanovení čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „**Listina**“) a bylo jím zasaženo jednak do stěžovatelova práva na ochranu majetku ve smyslu ustanovení čl. 11 odst. 1 Listiny, jednak nepřímou též do jeho práva shromažďovacího garantovaného ustanovením čl. 19 odst. 1 Listiny.

Neboť stěžovatel nyní nemá k dispozici žádný další prostředek procesní obrany, nezbývá mu než obrátit se touto ústavní stížností na Ústavní soud.

Důkaz: rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 32/2008-116 - v příloze

II.

Stěžovatel je přesvědčen, že princip legality výkonu veřejné moci, jak je zakotven ve shora zmíněných ustanoveních Ústavy a Listiny, v sobě obsahuje zákaz vynucovat splnění nezákonných příkazů veřejné moci prostřednictvím pořádkových opatření a sankcí. Jestliže Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že k ozvučení shromáždění občanů není zapotřebí úředního povolení, měl z něj vyvodit rovněž závěr, že je-li správním orgánem vedeno řízení o přestupku spočívajícím v takovém jednání, jež by mělo být nepovoleným zvláštním užíváním pozemní komunikace, nelze v tomto řízení, jež *a limine* postrádá zákonný podklad, ukládat svolavateli shromáždění sankce za to, že správnímu orgánu pro jeho činnost neposkytl dostatečnou součinnost, nebo jej k poskytnutí součinnosti donucovat pořádkovými opatřeními.

Nejvyšší správní soud však takové stanovisko nezaujal, ústavněprávnímu posouzení věci se zcela vyhnul a způsobem, který nelze než označit za nepřilíš přesvědčivý a především vypjatě

formalistický, dovodil, že účastníku řízení lze uložit pořádkovou pokutu za nedostatek součinnosti i v případě, že toto řízení je vedeno v rozporu se zákonem.

Nejvyšší správní soud pominul i stěžovatelem zdůrazňovanou skutečnost, že nedostatek součinnosti z jeho strany neměl na další postup správního orgánu nejmenší vliv, když ten přestupkové oznámení, aniž by provedl jakékoli další úkony, jako nedůvodné odložil, a jediným vyústěním tohoto řízení byla tedy pořádková pokuta uložená stěžovateli.

Závěry napadeného rozsudku pokládá stěžovatel za nesprávné. Jsou-li stát a jeho orgány vázány povinnostmi zákonného výkonu veřejné moci, nemají v případě, že vybočí mimo tento rámec a počínají si v rozporu se zákonem, k dispozici ta pořádková opatření, kterými by jinak mohly součinnost účastníků řízení vynucovat. Opačný závěr by vytvářel situaci, kdy úřední svévoli je propůjčována stejná autorita a stejná veřejnoprávní ochrana jako jednání právem aprobovanému, a stěžovatel, který neučinil nic víc, než že využil svého ústavně zajištěného práva shromažďovacího a na řádně ohlášené shromáždění přivezl vlastní zvukovou aparaturu, aby je přiměřeným způsobem ozvučil, by byl nyní potrestán nejen pořádkovou pokutou, ale musel by navíc nést nemalé náklady řízení, když součástí řízení u obecných soudů bylo i projednání celkem dvou kasačních stížností.

Byla-li - a v tom je stěžovatel s účastníkem zajedno - výzva Úřadu městské části Praha 1 nezákonná, nelze stěžovatele k jejímu splnění donucovat ukládáním pořádkových pokut, a pokud již taková pokuta byla stěžovateli uložena, je na místě rozhodnutí o jejím uložení zrušit anebo mu pokutu prominout.

III.

Napadený rozsudek byl zmocněnci stěžovatele doručeno dne 14. 7. 2008, tato ústavní stížnost je tudíž podávána ve lhůtě 60 dnů ve smyslu ustanovení § 72 odst. 3 ZÚS.

IV.

Z výše uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud po projednání jeho ústavní stížnosti vydal tento

nález:

1. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 32/2008-116, byla porušena zásada legality výkonu veřejné moci zakotvená v ustanovení čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny a bylo jím zasaženo do stěžovatelova práva na ochranu majetku ve smyslu ustanovení čl. 11 odst. 1 Listiny a do jeho práva shromažďovacího garantovaného ustanovením čl. 19 odst. 1 Listiny.

2. Tento rozsudek se proto zrušuje.

V Táboře dne 18. července 2008

Zbyněk Horváth

Seznam příloh:

1. plná moc
2. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 32/2008-116